

taneční vysoupení indických studentů (foto: Vojtěch Obuškevič)

trvala až do půl sedmé večer, kdy jsme se přesunuli do prostor Lycée Saint Louis na jakýsi uvítací večírek pro studenty a jejich hostitele. Po návratu domů jsme povečeřeli zeleninový koláč quiche a odebrali jsme se ke spánku.

V podobném duchu se nesly i další dny – skládaly se vždy z „pracovní části“, ve které jsme pracovali na nejrůznějších projektech, a „oddechové části“, tedy většinou nějaké prohlídky atd. Vymykalo se jen středeční odpoledne, kdy jsme měli každý program se svou rodinou – my jsme byli na návštěvě zdejší zoo atypicky vybudované v bývalých kamenných dolech zvaných „troglodyty“. Druhou výjimkou pak byl čtvrtek, kdy jsme jeli na návštěvu zábavního parku Futuroskop, který nás ale vesměs spíše zklamal. Večer se ale uskutečnil velmi povedený večírek „soirée fouée“, na kterém se podávala místní specialita, tedy ono „fouée“, kterou by šlo přirovnat k jakési housce nařiznuté po straně a naplněné masovou či zeleninovou směsí, kozím sýrem či čokoládovým krémem. Zlatým

hřebem pak byl spontánní tanec indických studentek, do kterého se postupně zapojili i ostatní.

V pátek pak dopoledne probíhaly dokončovací práce na projektech, přes oběd jsme vyjeli na návštěvu zámku Azay-des-Rideaux a odpoledne jsme pak své celotýdenní práce prezentovali. Poté nám ředitel školy rozdál památeční diplomy a program byl ukončen.

Já jsem se svými hostiteli poslední večer povečeřel v restauraci přímo u malebného hradu v městečku Montreuil a po návratu domů si sbalil kufr a šel spát. Ráno proběhlo pro některé velmi emotivní loučení na nádraží, kam nás vyprovodila i část učitelů a teď už sedím v TGV do Paříže. Byl to příjemný a inspirativní týden, a ač byl často vyčerpávající, myslím, že pro většinu účastníků převážily pozitivní dopady v procvičení jazyka a setkání se s novými lidmi z různých států. **M**

Vojtěch Obuškevič